

รายงานโครงการอาชีพ
เรื่อง พวงกุญแจแสนสวย

โดย

เด็กหญิงเสาวรัตน์ บัวแก้ว

เด็กหญิงศศิวรรณ แก้วกุล

เด็กหญิงเยาวเรศ หนูช่วย

ครูที่ปรึกษา

นางสาวภัทราวรรณ ทองอยู่

นางนฤมล ชูชีพ

โรงเรียนวัดประเจียด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๑
รายงานฉบับนี้เป็นส่วนประกอบของโครงการงานอาชีพ
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
เนื่องในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน
ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔

เรื่อง พวงกุญแจแสนสวย

โดย

เด็กหญิงเสาวรัตน์ บัวแก้ว

เด็กหญิงศศิวรรณ แก้วกุล

เด็กหญิงเยาวเรศ หนูช่วย

ครูที่ปรึกษา

นางสาวภัทราวรรณ ทองอยู่

นางนฤมล ชูชีพ

ชื่อโครงการ	พวงกุญแจแสนสวย
ผู้ศึกษา	เด็กหญิงเสาวรัตน์ บัวแก้ว เด็กหญิงศศิวรรณ แก้วกุล เด็กหญิงเขวเรศ หนูช่วย
ชั้น	ประถมศึกษาปีที่ ๖
โรงเรียน	วัดประเจียด ตำบลสนามชัย อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๑
ปีการศึกษา	๒๕๕๔
ครูที่ปรึกษา	นางสาวภัทราวรรณ ทองอยู่ นางนฤมล ชูชีพ

บทคัดย่อ

โครงการเรื่อง พวงกุญแจแสนสวย มีวัตถุประสงค์เพื่อทำพวงกุญแจจากเศษผ้าไว้ใช้เองไว้แจกน้องๆ เพื่อนๆ คุณครู ญาติ และจำหน่าย ทั้งนี้เพราะในวิชาการงาน คุณครูสอนให้เย็บตะเข็บต่างๆ แล้วให้นำความรู้จากการเย็บตะเข็บมาทำเป็นงานประดิษฐ์ พวกหนูจึงทำเป็นพวงกุญแจ เพื่อนๆ เห็นต่างชื่นชอบ จึงขอซื้อ พวกหนูจึงเริ่มทำขายโดยฝากขายที่สหกรณ์โรงเรียน และนำไปขายที่ตลาดนัด ขายดี เพราะสวยงามและราคาไม่แพง ต้นทุนการผลิต ชิ้นละ ๒ บาท จำหน่ายชิ้นละ ๕ บาท ได้กำไรชิ้นละ ๓ บาท ผลจากการทำโครงการทำให้ได้ความรู้เรื่องการเย็บผ้า เกิดทักษะในการเย็บผ้า สามารถนำเศษผ้าที่ไม่ใช้แล้วมาสร้างให้เกิดมูลค่าดีกว่าทิ้งให้เป็นขยะ สามารถซ่อมแซมเสื้อผ้าเองได้ สามารถทำพวงกุญแจใช้เองที่ลงทุนไม่มากราคาไม่แพงและเกิดความภูมิใจ รู้กลวิธีในการจำหน่ายสินค้า มีรายได้ระหว่างเรียน ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ได้ทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อน ได้คิดต้นทุนการผลิต ราคาขาย และผลกำไร

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ นายเจริญ นิลมาท ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดประเจียด นางสาวภัทรารรรณ
ทองอยู่ นางนฤมล ชูชีพ ครูที่ปรึกษาโครงการ นายณัฐพร ขุนหนู ครูประจำชั้นประถมศึกษาปี
ที่ ๖ เพื่อนๆชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ป้ายา ช่างตัดเสื้อที่บริจาคเสื้อผ้าให้พวกหนู เจ้าหน้าที่
สหกรณ์โรงเรียน ที่ช่วยขายสินค้าให้ นักเรียนโรงเรียนวัดประเจียดที่อุดหนุนสินค้าของพวกหนู
และลูกค้าที่ตลาดนัดของพวกหนูทุกคน

บทที่ ๑

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

ในวิชาการงาน คุณครูสอนให้เย็บตะเข็บต่างๆ แล้วให้นำความรู้จากการเย็บตะเข็บมาทำเป็นงานประดิษฐ์ พวกหนูจึงทำเป็นพวงกุญแจ เพื่อนๆเห็นต่างชื่นชอบ จึงขอซื้อ พวกหนูจึงเริ่มทำขาย

วัตถุประสงค์

ทำพวงกุญแจจากเศษผ้าไว้ใช้ แจก และจำหน่าย

ขอบเขตการศึกษา

๑. สถานที่ โรงเรียนวัดประเจียด
 สหกรณ์โรงเรียนวัดประเจียด
 ตลาดนัด
๒. ระยะเวลา ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๔

สมมุติฐาน

ได้กำไรจากการขายพวงกุญแจ

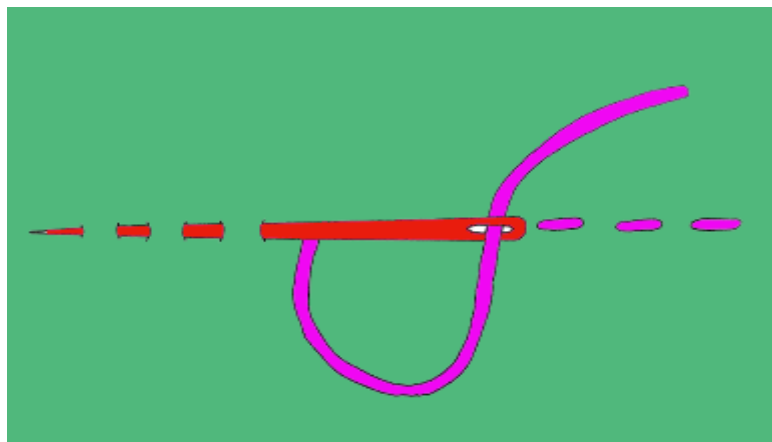
บทที่ ๒ เอกสารที่เกี่ยวข้อง

การเย็บผ้า

วัสดุอุปกรณ์

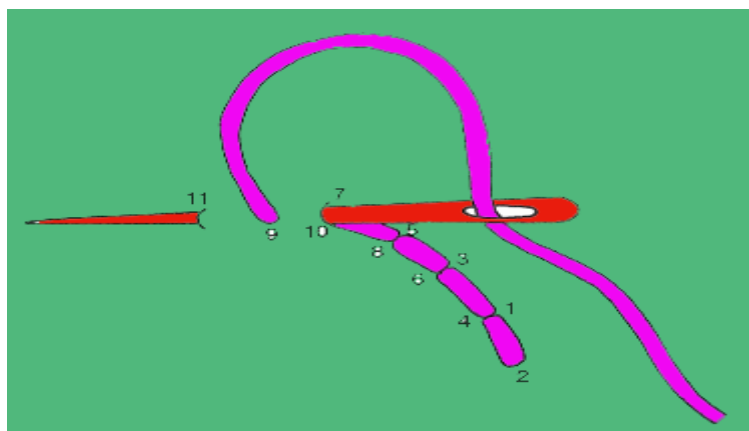
๑. ผ้าสี่เหลี่ยม กว้างยาวตามต้องการ
๒. เข็มเย็บผ้า ที่จับถนัดมือ
๓. ด้าย จะเป็นด้ายสำหรับเย็บจักร หรือจะเป็นด้ายปักก็ได้
๔. กรรไกร

การเนาผ้า



จับผ้าด้วยมือซ้าย จับเข็ม (ที่มีด้ายร้อยอยู่แล้ว เส้นเดียว) มือขวา แทะเข็มขึ้น-ลง ให้ปมด้ายอยู่ด้านล่างของผ้า ผีเข็มไม่ต้องห่างมากนัก ตามในภาพ แล้วดึงด้ายให้ผ่านไปทำซ้ำๆ อย่างนี้ ไปตามความยาวที่ต้องการ นี่คือการเนา ใช้ในการทำให้ผ้า ๒-๓ ชั้น ติดกันคร่าวๆ ก่อนที่จะนำไปเย็บด้วยจักร หรือ เนาเพื่อเป็นแนวในการเย็บจักรตามเส้นแนวตะเข็บที่ต้องการ ทำอย่างนี้อีก จนกว่าจะได้ความยาวที่ต้องการ

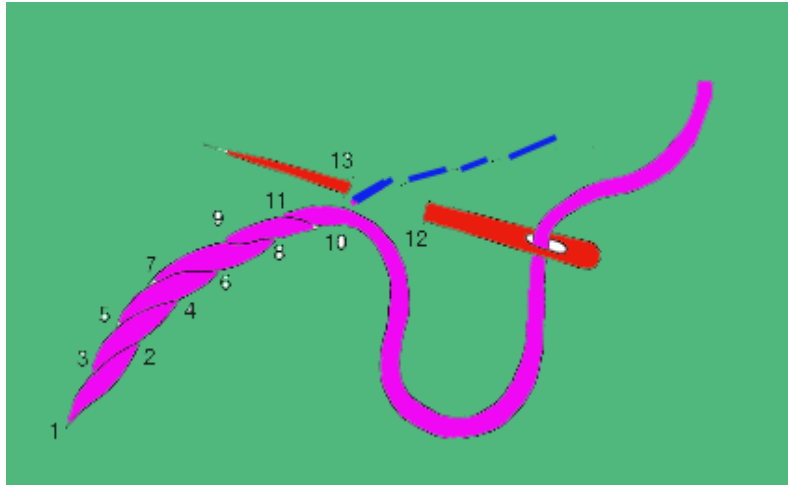
การเดินเส้นแบบด้นลอยหลัง



เริ่มด้วยการทะเข็มขึ้นมาตรงจุดที่ ๑ แล้วย้อนมาทะเข็มลงไปตามจุดที่ ๒ โดยให้ปลายเข็มทะขึ้นที่จุดที่ ๓ ในเวลาเดียวกันดึงด้ายขึ้นให้ตลอด จากนั้นทะเข็มลงที่จุดที่ ๔

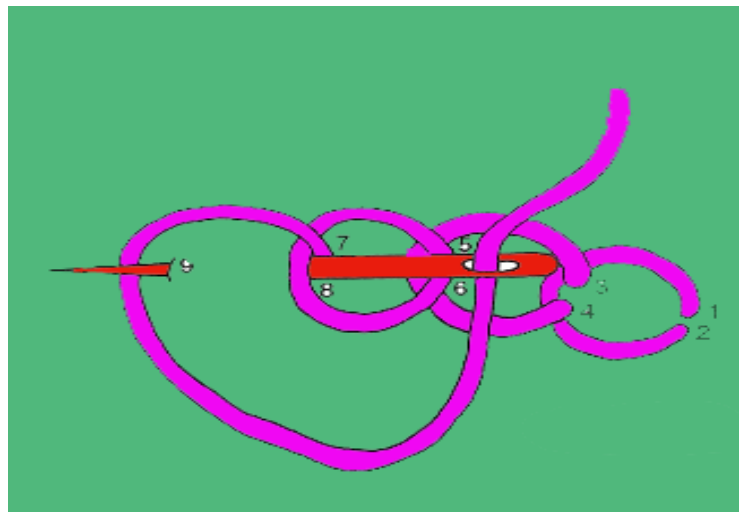
(จะเห็นว่าตรงกับจุดที่ ๑) ให้ปลายเข็มแทงขึ้นที่จุดที่ ๕ ดึงด้ายผ่านตลอด ทำซ้ำอย่างนี้ ตามในภาพ จะได้การเย็บแบบเดินเส้น ซึ่งจะทำให้ตะเข็บสวย แข็งแรง ถ้าอยากให้เป็นเส้นตรง ควรขีดเส้นเตรียมไว้ตามต้องการ

การปักเดินเส้นแบบเรียบ



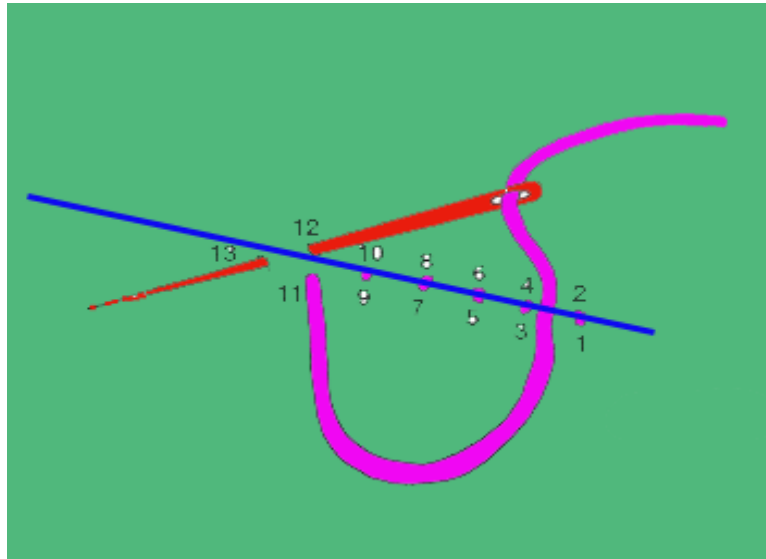
เริ่มแทงเข็มขึ้นที่จุดที่ ๑ ดึงด้ายขึ้นมาให้หมด แทะงเข็มลงจุดที่ ๒ ในขณะเดียวกันสอดปลายเข็มขึ้นที่จุดที่ ๓ แล้วดึงด้ายผ่านตลอด ทำตามผังลายที่ให้ไว้ไปเรื่อยๆ จะได้เป็นการปักเดินเส้นอย่างหนึ่ง

การปักเดินเส้นลายโซ่



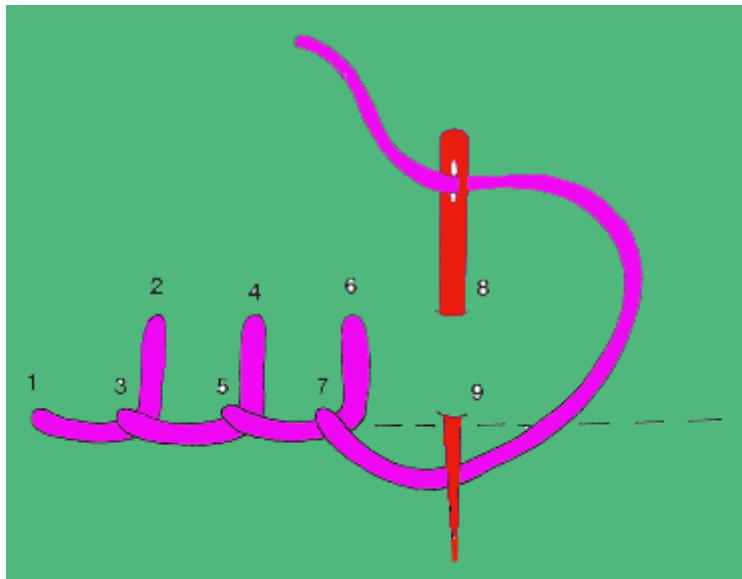
เริ่มเหมือนกับการปักที่ผ่านมานั้นแหละค่ะ ต่างกันอยู่ที่ เมื่อแทงเข็มขึ้นที่จุดที่ ๑ แล้ว ดึงด้ายขึ้นมาให้หมด จากนั้นแทงเข็มลงจุดที่ ๒ ให้ตัวด้ายอ้อมไปด้านบน แล้วจึงแทงเข็มขึ้นจากจุดที่ ๒ ไปยังจุดที่ ๓ โดยที่ด้ายอ้อมเข็มอยู่ดังในภาพ จากนั้นดึงด้ายขึ้นมาให้หมด แล้วแทงเข็มจากจุดที่ ๔ ไปยังจุดที่ ๕ โดยมีด้ายตัวอ้อมอยู่ด้านบน ทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆ ฝั้เข็มจะอ้อมซ้อนกันเหมือนโซ่ เป็นลายที่สวยงามลายหนึ่ง

การสอย



การสอยแบบนี้เรียกว่า การสอยแบบจั่นบันได ให้นำผ้ามาพับริมเข้าไป แล้วค่อยทำการสอย หรือนำตะเข็บผ้าสองชิ้นมาชนกัน แล้วสอยค่ะ ตามลำดับที่เขียนมานั้นเลย

การทำคัทเวิร์ด



การทำคัทเวิร์ด เป็นการปักริมผ้าที่สวยงามหลายหนึ่ง ทำไม่ยากอย่างที่คิด หรือจะปักเป็นลวดลายบนผ้าก็สวย เริ่มจากจุดที่ 1 แทะเข็มขึ้นมา ดึงด้ายควัดปลายเข็ม แทะเข็มลงที่จุด ๒ ให้ขึ้นมาที่จุด ๓ ดังในภาพ ส่วนมากจะใช้ในงานฝีมือที่ปักริมผ้าสักกะหลาดให้ติดกัน

<http://www.tuifino.com/sawhand/sawhand.html>

การเนา

การเนา เป็นการเย็บผ้าด้วยมือให้ติดกันชั่วคราว เพื่อการเย็บถาวรหรือการสอย เช่น การเนา

ตะเข็บ การเนาชายเสื้อ และชายกระโปรง เนาะกระเป๋าคิดกับ ตัวเสื้อ เป็นต้น การเนาหลายชนิด แต่ละชนิด มีประโยชน์ และการใช้งานแตกต่างกัน การเนาส่วนใหญ่ทำจากขวาไปซ้าย เพราะคนทั่วไปถนัดขวาการเนาเท่ากัน คือ การเย็บด้วยมือที่ช่วยยึดผ้า ๒ ชั้นหรือมากกว่าให้ติดกัน มีความถี่ห่างของฝีเข็ม เสมอกัน ทั้งด้านบนและด้านล่าง ฝีเข็มห่างประมาณ ๑/๔ ถึง ๑/๒ นิ้ว ซึ่งถ้าเนาห่างกว่านี้จะไม่สามารถบังคับผ้าทั้ง ๒ ชั้นให้อยู่คงที่ได้ การเนาเท่ากันเหมาะสำหรับเนาตะเข็บก่อนเย็บเนาชายเสื้อและชายกระโปรงก่อนสอย เป็นต้น การเนาไม่เท่ากัน เป็นการเนาที่มีความถี่ห่างของฝีเข็มสลับกันฝีเข็มถี่อยู่ด้านบนฝีเข็มห่างอยู่ด้านล่าง เป็นการเนาที่ช่วยยึดผ้าให้ติดกันแน่นกว่าการเนาเท่ากันการเนาชนิดนี้ใช้เป็นแนวในการเย็บจักรได้ดี หรือใช้เนาเพื่อลองตัวเสื้อหรือกระโปรง เป็นต้น

<http://www.thainame.net/weblampang/lovetac/>

ตะเข็บ

คือ แนวของฝีเข็มซึ่งยึดผ้า ๒ ชั้น หรือมากกว่านั้นเข้าด้วยกัน ตะเข็บจะให้ความคงทนแก่รูปของเสื้อผ้า และบริเวณที่จะทำให้เสื้อผ้ามีเส้นตะเข็บเย็บต่อผ้ากัน โดยความเรียบร้อยของตะเข็บจะขึ้นอยู่กับเทคนิคและความชำนาญในการเย็บตะเข็บ

การเย็บด้วยมือ

ตะเข็บเย็บมือเป็นตะเข็บที่ทำได้ง่ายที่สุด ควรฝึกเย็บให้มีทักษะในการเย็บผ้าในลักษณะต่าง ๆ จนเกิดความชำนาญพร้อม ๆ ไปด้วยกับการฝึกหัดใช้เครื่องมือเครื่องใช้ในการเย็บได้อย่างถูกต้อง การเย็บตะเข็บต่าง ๆ ด้วยมือ ต้องเลือกเส้นด้ายแบบเส้นด้ายเดี่ยวเข้าเกลียวหรือเส้นด้ายเข้าเกลียวชนิดต่าง ๆ เส้นด้ายไม่เข้าเกลียวใช้ไม่ได้ เลือกใช้เข็มให้สัมพันธ์กับเส้นด้ายด้วยการเย็บทั่ว ๆ ไป เมื่อร้อยด้ายกับเข็มแล้ว ต้องทาบปลายด้ายเข้าด้วยกัน ให้ปลายทางด้านสั้นทาบยาวประมาณ ๒/๓ ของปลายทางด้านยาว ปลายทางด้านยาวตัดด้ายให้ยาวประมาณ ๓๐ - ๔๐ เซนติเมตร ถ้าตัดด้ายยาวเกินไปเส้นด้ายจะพันกันไม่สะดวกในการเย็บ นอกจากจะใช้เนาจึงตัดด้ายยาวกว่านี้ได้ ก่อนเย็บ ให้จับปลายด้ายด้านยาวทาบมเสียดก่อน โดยจับปลายเส้นด้ายผูกเป็นปมเมื่อเย็บตะเข็บ ต้องทำปมหยุดด้ายให้เรียบร้อย กันหลุดภายหลัง การทำปมหยุดด้ายเย็บตะเข็บให้สอดปลายด้ายเข้าในห่วงฝีเข็มสุดท้าย

ตะเข็บเนา

๑. ตะเข็บเนาเท่า ใช้เนาผ้าสองชั้นเข้าด้วยกันในส่วนที่มีการผืนผ้า เช่น เมื่อจะเนาผ้าชั้นใหญ่ให้พอดีกับผ้าชั้นเล็ก หรือในส่วนที่เป็นผ้าเส้นโค้ง

๒. ตะเข็บเนาไม่เท่า ใช้เนาเป็นเส้นนำสำหรับเนาชายผ้า หรือบางครั้งใช้เนาเพื่อประกอบตัวเสื้อสำหรับการลองตัว

๑. ตะเข็บเนาเฉียง ใช้เนาผ้าชั้นนอกกับผ้ารองในปกเสื้อ สาบเสื้อหรือใช้เนารังคุมที่ก้นด้วยผ้าเพื่อไม่ให้แยกเสียบรูป

๔. ตะเข็บเนาแบบเทเลอร์ ใช้เนาผ้าสองชั้นที่เป็นผ้าเนื้อหนา ผ้าที่กลิ้งครอยไม่ได้
เนาแล้วแยกผ้าสองชั้นออกจากกัน พอด้ายดึงตัดด้ายเนากลางระหว่างผ้าสองชั้น แยกผ้าออก
รอยเนาใช้แทนการกลิ้งรอยบนผ้า

ตะเข็บสอย

๑. ตะเข็บคั่น ใช้คั่นเพื่อจับรูด เย็บยึดผ้าหลาย ๆ ชั้น คั่นเพื่อเกล็ดคั่นเพื่อชุนผ้า และเย็บ
ตะเข็บที่ต้องการให้เสร็จอย่างรวดเร็ว

๒. ตะเข็บคั่นถอยหลัง ใช้เย็บแทนตะเข็บที่เย็บด้วยจักรได้ ฝิ่เพิ่มเติมด้านถูกจะมองดูเหมือน
เย็บด้วยจักร

<http://www.kr.ac.th/ebook/vilaiivan/b3.htm>

บทที่ ๓
วิธีดำเนินการ

วัสดุอุปกรณ์

๑. เศษผ้า
๒. เข็ม
๓. ค้าย
๔. กรรไกร
๕. กาว
๖. พวงกุญแจ
๗. คีม
๘. กระดาษแข็ง
๙. ดินสอ
๑๐. ยางลบ
๑๑. ริบบิ้น
๑๒. ตัวเจาะรู
๑๓. ฝาขวด

วิธีการทำ

๑. ตัดกระดาษแข็งเป็นรูปวงกลม ๑ ชิ้น
๒. นำกระดาษแข็งรูปวงกลมมาวางทาบบนผ้า ตัดผ้าให้มีขนาดใหญ่กว่ากระดาษแข็งเป็นรูปวงกลมที่สามารถหุ้มกระดาษแข็งได้สนิท
๓. เย็บผ้าเพื่อหุ้มกระดาษแข็งโดยวิธีการเนา จะได้ฐานของหมวก
๔. นำฝาขวดมาวางทาบบนผ้า ตัดผ้าให้มีขนาดใหญ่กว่าฝาขวดเป็นรูปวงกลมที่สามารถหุ้มฝาขวดได้สนิท
๕. เย็บผ้าเพื่อหุ้มฝาขวดโดยวิธีการเนา จะได้ตัวของหมวก
๖. นำฐานของหมวกและตัวของหมวกมาประกบกัน โดยใช้กาว
๗. ตกแต่งให้สวยงาม
๘. ห้อยพวงกุญแจ

วิธีใช้

ใช้ห้อยหรือแขวน

คุณค่า

นำวัสดุเหลือใช้มาใช้ให้เกิดประโยชน์

การตลาด

ต้นทุนในการผลิตชิ้นละ ๒ บาท จำหน่ายชิ้นละ ๕ บาท ได้กำไรชิ้นละ ๓ บาท

บทที่ ๔

ผลการดำเนินการ

ผลการศึกษา

๑. ได้พวงกุญแจจากเศษผ้า
๒. ได้กำไรจากการขายพวงกุญแจจากเศษผ้า

บทที่ ๕
สรุปผลการดำเนินการ

สรุปผลการศึกษา

๑. ได้พวงกุญแจจากเศษผ้า
๒. ได้กำไรจากการขายพวงกุญแจจากเศษผ้า

ประโยชน์

๑. ได้ความรู้ในการทำโครงการ
๒. ได้พวงกุญแจจากเศษผ้า
๓. ได้ความรู้ในการเย็บผ้า
๔. มีรายได้ระหว่างเรียน
๕. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
๖. ได้ทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อน
๗. ได้กลวิธีในการขายสินค้า
๘. ได้คิดต้นทุนการผลิต จำหน่าย และผลกำไร

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรทำพวงกุญแจจากวัสดุชนิดอื่นๆ เช่น ถุงนม
๒. ควรทำพวงกุญแจจากเศษผ้าเป็นรูปแบบอื่นๆ เช่น ตุ๊กตา

บรรณานุกรม

<http://www.kr.ac.th/ebook/vilaiivan/b3.htm>

<http://www.thainame.net/weblampang/lovetac/>

<http://www.tuifino.com/sawhand/sawhand.html>

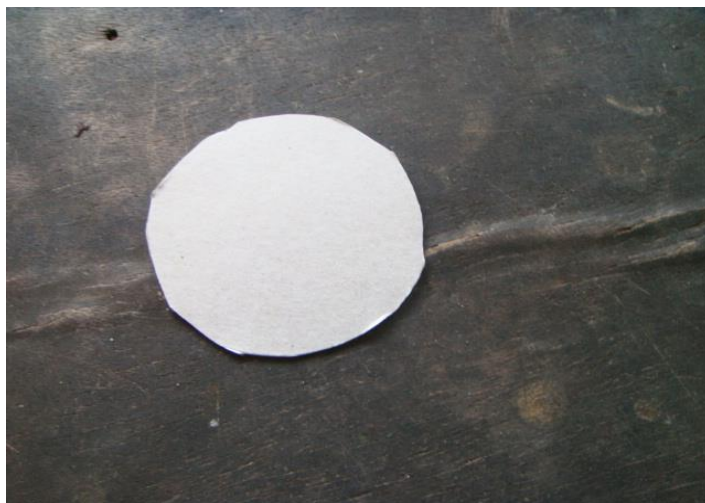
ภาคผนวก



นายช่างตัดเสื้อบริจาคเศษผ้า



เศษผ้า



ตัดกระดาษแข็งเป็นวงกลม

ควรรนำกล่องกระดาษขนมที่ไม่ใช้แล้วมาใช้ให้เกิดประโยชน์



ค้ายเข็บผ้าและเข็มเข็บผ้า



พวงกุญแจ



ไขควงใช้เจาะรูใส่พวงกุญแจ



วางกระดาษแข็งรูปวงกลมลงบนผ้า
ตัดผ้าให้มีขนาดใหญ่กว่ากระดาษแข็งเป็นรูปวงกลม



เย็บผ้าวงกลมโดยการเนา



รูด้ายให้ผ้าห่อกระดาษแข็ง



ได้ปีกหมวก



วางฝาขวดบนผ้าตัดผ้าให้เป็นรูปวงกลม



ได้ตัวหมวก



นำปีกหมวกและตัวหมวกมาประกบกัน

தாகาวติด



พวงกุญแจหมวก



ขายพวงกุญแจที่สหกรณ์ร้านค้าของโรงเรียน



น้องๆอดทนพวงกุญแจที่สหกรณ์ร้านค้าของโรงเรียน



สอนน้องป.๕